

De magie van The Beatles

OOK AL ZIJN ZE RUIM VIJFTIG JAAR UIT ELKAAR: THE BEATLES SPREKEN NOG STEEDS TOT DE VERBEELDING. GROOT FAN HAR VAN FULPEN BLIKT TERUG OP DE DAG DAT ZIJN IDOLEN OPRADEN IN NEDERLAND, DEZE ZOMER 62 JAAR GELEDEN.

Het hart van de 18-jarige laborant **Har van Fulpen** uit Leiden sloeg over toen op vrijdag 5 juni 1964, even na een uur 's middags, zijn helden The Beatles de vliegtuigtrap op Schiphol afdaalden. Terwijl duizenden fans hen vanaf het terras toejuichten, stormde beneden de pers, waaronder Har, op de vier muzikanten uit Liverpool af. "Er ontstond een enorme chaos", herinnert hij zich. "De marechaussee vormde een cordon om de bandleden en deelde rake klappen uit. Terwijl ze naar de persruimte binnen werden begeleid, raakte ik het leren jack van John Lennon aan. Hij draaide zich om. 'Hallo', zei ik." Al maanden was de Nederlandse jeugd in de ban van het aangekondigde bezoek van de band. Dat voorjaar hadden ze een grote hit met *I want to hold your hand*, winkels verkochten speciale

Beatlespruiken. Ouderen begrepen niets van die ophef. Willem Duys vond hun zang helemaal niets en zette in *Voor de vuist weg* voor de grap zo'n pruij op. De 'keverkolder' zou snel overwaaien, verwachtte hij.

FANCLUB

Har hoorde The Beatles begin 1963 voor het eerst op Radio Luxemburg. "In

Nederland was er op muzikaal gebied weinig te beleven. Mijn ouders luisterden naar Johnny Jordaan en The Three Jacksons. Op de radio had je *Tijd voor teenagers* en het door Jos Brink gepresenteerde *Tussen tien plus en twintig min*, met voornamelijk jazz en Nederlandse tiernmuziek, en soms iets als Cliff Richard. Radio Luxemburg draaide 's

avonds Britse popmuziek. Toen ik de eerste Beatles-single *Love me do* hoorde, was ik verkocht. Het was zo anders." Al Hars zag geld op aan Engelse muziekbladen, om op de hoogte te blijven van zijn idolen. Begin 1963 verzocht hij het management van het Britse kwartet per brief of hij in Nederland een Beatles-fanclub mocht beginnen. Na negen maanden kreeg hij toestemming. Hij gaf een fanclubblad uit, dat hij zelf volschreef. Zodoende bemachtigde ook hij een persaccreditatie toen hun tweedaagse bezoek begon. Na de overvolle persconferentie op Schiphol, waar onbenullige vragen

werden gesteld als 'Hebben jullie heimwee?' verzorgden The Beatles in Hillegom een playback-optreden voor een speciaal televisieprogramma van de Vara.

FRANSE REVOLUTIE

Har zag het publiek uit de stoelen opstaan om en mee te dansen. "De kranten spraken er de volgende dag schande van." De band toen twee concerten in een veilinghal in het West-Friese Blokker. Daar traden vaker beroemdheden op, onder wie Jacques Brel en Nana Mouskouri. "Het was gewel-

dig. Ik heb elke noot in me opgenomen, ik wilde het optimaal beleven." Onder het publiek waren gevestigde artiesten als Wim Kan. Ze wilden met eigen ogen zien waar die jongeren zich nou zo druk over maakten. "Het was erger dan de Franse revolutie", zei de cabaretier na afloop. Na die zomer moest Har in militaire dienst. "Als Beatlesfan werd ik als rebel beschouwd. Lang haar was verboden, maar het mijne moest altijd korter dan kort. Van mijn Beatlesimago bleef weinig over."

Har werkte jaren in de uitgeverijwereld. Sinds 2011 is hij gepensioneerd. Hij is nog altijd fan van The Beatles.

WAAR WAS DE BAS VAN PAUL?

Op maandag is *Het uur van de wolf* gewijd aan de eerste basgitaar van Paul McCartney. De Beatle kocht deze in 1961 op 18-jarige leeftijd. Het instrument, een linkshandige Hofner vioolbas, is te horen op vroege Beatleklassiekers als *She loves you* en *I want to hold your hand*. In 1972 werd de basgitaar gestolen. Ruim vijftig jaar was het viersnarige instrument spoorloos, waardoor de mythische status zo mogelijk nog groter werd. Het was immers de bas 'waar het allemaal mee begon'. Paul schafte het destijds aan voor omgerekend 34 euro, nu wordt de waarde geschat op – schrik niet – dertien miljoen euro. Reconstructie van een zoektocht.

■ **HET UUR VAN DE WOLF**
MAANDAG, NPO 2, 22.40 UUR